

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072 Fax: +381 11 32-32-203
e-mail: office@aks.org.rs a.k.srbije@gmail.com

број: 747/2019
датум: 25.07.2019.

ПИСМО ПРЕДСЕДНИЦИМА АДВОКАТСКИХ КОМОРА И УПРАВНИМ ОДБОРИМА АДВОКАТСКИХ КОМОРА У САСТАВУ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Поштоване колеге,

Ово писмо одлази у етар у тренутку када су адвокатури више него икад потребни толеранција и отворен дијалог, а изнад свега узајамно разумевање и поштовање. Доследно поштовање принципа колегијалности је, уједно, и најважнији разлог због којег сам сматрао да је потребно да вам се обратим.

У прилогу овог писма достављам вам дописе наших уважених колега из Зајечара и Пожаревца, односно Закључке Управних одбора ових наших комора, а поводом „предлога чланова Радне групе за израду нацрта измена и допуна Закона о посредовању у решавању спорова“. Како су оба дописа у садржајном, језичком и визуелном смислу, потпуно индентична, моја даља аргументација се односи на ове Закључке као јединствене.

Желим, најпре, да се у име УО АКС захвалим УО АК Зајечара и УО АК Пожаревца на достављеним Закључцима и сматрам их важним доприносом нашим заједничким напорима да адвокатура пронађе своје место у надолазећим променама које нам овај закон доноси. Право и обавеза свих наших Управних одбора је да раде на изналажењу решења по свим важним питањима, као што је право и обавеза УО АКС да понесе терет одговорности за коначне одлуке.

Моје право и обавеза је, међутим, да, у овом тренутку, изнесем и свој став поводом ових Закључака, у смислу одређених разјашњења без опредељивљања за конкретна решења, имајући у виду да УО АКС није донео никакву коначну одлуку. И више од тога, да скренем пажњу и изразим своју забринутост услед чињенице да су се у званичним закључцима ових Управних одбора нашле оцене које би се, уз најблаже тумачење, могле схватити као личне квалификације и као, својеврсан, напад на морални и професионални интегритет наших колегиница – представника АКС-а у Радној групи при Министарству правде.

Поштоване колеге, изазови који су пред нама захтевају да се наша комора трансформише у једну динамичну организацију која је способна да се брзо прилагоди новим институтима који се уводе, да на њих има одговор и да је и сама

способна да их примењује. У том смислу, адвокатура мора пронаћи нове начине реаговања уколико жели да постигне конкретне резултате за своју професију. Они се не смеју сводити на писање саопштења у којима плачемо над сопственом судбином, већ на активно учешће у доношењу закона који нас се тичу, на изношење наших контра-предлога и обезбеђивање што већих користи за адвокатуру. То је један процес који подразумева да се крећемо у оквирима могућег и остварујемо користи корак по корак. Код нас се, често, на ове изазове, гледа као на какву катастрофу од које нема одбране. Међутим, сложићете се, колеге које су изабране у органе комора немају права на таква размишљања, већ морају деловати хладнокрвно и у складу са околностима.

У том смислу, желим да истакнем да смо давно прошли раскрсницу на којој смо одговарали на питање, медијација - да или не? Закон о посредовању – медијацији донет је још 2005 године, а од 1. Јануара 2015 године у примени је Закон о посредовању у решавању спорова. Увидевши да тај институт неизбежно долази и код нас, УО АКС је донео одређене стратешке одлуке.

Најпре, одбијено је учешће у пројекту НВО „Партнери за демократске промене Србија“, Министарства правде и амбасаде краљевине Холандије. Стратешка одлука је била да се истраже могућности да Адвокатска комора Србије самостално поступа по овим питањима, и да сама врши едукацију и медијацију. На основу тога, УО АКС је донео одлуку о формирању Центра за медијацију Адвокатске коморе Србије, усвојио Правилник о раду Центра за медијацију АКС, Правилник о начину вођења регистра медијатора Центра за медијацију АКС и потом добио Решење Министарства правде којим се Адвокатској комори Србије омогућава да самостално спроводи обуку посредника. Према томе, АКС покушава да, пре свега, у складу са својим обавезама из Закона о адвокатури, обезбеди (бесплатну) едукацију заинтересованим колегама како би још ефикасније могли да поступају у поступку медијације, а потом и да утицајем на законска решења обезбеди што повољнији положај адвоката у овом поступку.

Рад г-ђе Тање Арсић и г-ђе Биљане Бјелетић, наших представника у Радној групи при Министарству правде, је апсолутно у складу са овим одлукама и оне имају сву подршку и поверење УО АКС, на чијем сам челу. Довољно је извршити увид у записнике са састанака Радне групе који су достављени делегатима у скупштини АКС-а, па видети да се наши представници залажу за решења која би била корисна за адвокатуру и да то чине на један достојанствен и стручан начин.

У сваком случају, Закључци УО АК Зајечара и Пожаревца би сигурно били другачији да је постојала комуникација између наших колега из органа ових комора са нашим представницима у Радној групи. Тада би се схватило да не постоји никакав званични предлог АКС-а у вези могућих законских решења. До данашњег дана, није сачињен радни текст Нацрта измена и допуна закона па чланови Радне групе испред АК Србије нису ни били у могућности да се изјашњавају по овом питању.

У складу са Стратегијом за унапређење примене медијације у Србији, Министарство правде (а не чланови Радне групе испред АКС), доставило је предлог да се за неке врсте спорова пропише *увођење обавезног састанка са медијатором*, који не спада у поступак медијације, већ прилику да се странкама предоче предности овог поступка.

У том простору, наши представници су усмерили своје напоре на обезбеђивање што веће улоге адвоката, и то у најкраћем:

- Први обавезан састанак ни у једном случају не подразумева обавезну медијацију
- Споразум који странке постигну у поступку медијације добија снагу извршне исправе потписом и печатом адвоката (а не јавног бележника)
- Иницијатива за измену чл. 85 ЗПП-а, како би се вратила одредба која предвиђа да пуномоћник странке може бити једино адвокат
- Медијатор не може учествовати у сачињавању споразума, већ то може само адвокат
- Истакнуто је да адвокатска тарифа за приступ овом састанку мора бити значајно увећана.

У сваком случају, ради се о једном процесу, о преговорима, о једној расправи у којој учесници размењују тзв. *non paper* документа и због тога је, по мом мишљењу, преурањено излазити са закључцима. Треба имати у виду да какав год буде био резултат ових преговора, коначан став ће формулисати УО АКС на својој посебној седници посвећеној само овом питању.

Поштоване колеге, Председници и чланови Управних одбора комора у саставу Адвокатске коморе Србије, враћајући се на основни мотив овог писма, молим вас да сви заједно препознамо важност поштовања принципа колегијалности и потребу да се изношење било које аргументације чини уз међусобно поштовање и разумевање. Ставовe уважањих колега из УО АК Зајечара и Пожаревца у погледу личних и професионалних квалитета и намера наших представника у Радној групи не желим да овде понављам али желим да, у том погледу, будем потпуно јасан: Поверење Управног одбора Адвокатске коморе Србије у наше представнике је неупитно. Ради се о адвокатима који су својим дугогодишњим радом доказали своју посвећеност интересима адвокатуре. Ово писмо није њихова одбрана него порука да се не може олако стварати атмосфера у којој је нормално да се не оспоравају само ставови, већ и личности колегиница, од којих је једна потпредседник Адвокатске коморе Војводине а друга члан Управног одбора Адвокатске коморе Србије.

Не смемо никада заборавити да су узроци дугогодишње кризе из које се адвокатура тек скоро избавила били, у великој мери, засновани на личним сукобима. Ја сам, увек, био захвалан учесницима тог сукоба што су зарад интереса адвокатуре успели да, на овај или онај начин, своје несугласице ставе на страну и омогуће да адвокатска организација окрене нови лист.

Верујем да поучени тим искуствима нећемо поновити исте грешке.

Срдачан и колегијални поздрав!

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Адв. Виктор Гостиљац

